

РЕШЕНИЕ

№ 3119

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2093** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №20254648 от 18.11.2020г. по НАХД № 10527/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № С-14-ДНСК-43/23.06.2020 г., издадено от заместник-началник на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК), с което на [фирма] на основание чл. 237, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 15 000 лв., за нарушение на чл. 137, ал. 3, вр. чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението, е оспорено от процесуалния представител на [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него наказателно постановление.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че въззивна инстанция не е обсъдила наведените с жалбата пред нея доводи, което според касатора е съществено процесуално нарушение, довело до немотивираност на постановения акт и до несъответствието му с материалния закон. По съществуто на спора излага, че чл. 137,

ал. 3 от ЗУТ определя, че не всяко отклонение от одобрения проект е нарушение съгласно ЗУТ, като отклоненията биват съществени и несъществени. Изтъква се, че никъде не е цитирана нормата на чл. 154, ал. 2 ЗУТ, както и какво по вид съществено нарушение е то, включително като се цитират разпоредбите на конкретната правна норма, към която чл. 154, ал. 2 ЗУТ препраща. За да е осъществен съставът на чл. 237, ал. 1 т. 15 ЗУТ, изразяващ се в неспазване на задълженията на строителя по чл. 163, ал. 2, т. 1 да съблюдава чл. 169, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ, е необходимо да се посочат конкретни разпоредби на актове, към които препращат чл. 169, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ. Поради това и жалбоподателят приема, че е допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като не е ясно кое конкретно задължение, към което препраща чл. 137, ал. 3 и чл. 169, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ, дружеството не е изпълнило. Поддържа се, че АНО и СРС не са обсъдили приложимостта на чл. 28 ЗАНН. Заявява искане за присъждане на разноските за съдебното производство..

В о.с.з. пред АССГ касаторът, чрез пълномощника си и моли за уважаването на жалбата и на искането за разноски.

Ответникът по касационната жалба заместник-началник на Дирекцията за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител Р. А. моли за отхвърлянето на касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС е, че на 27.04.2020г., във връзка с постъпил с вх. № С20-1087-02-462/27.04.20г. в РДНСК С. сигнал от служители на РДНСК С. при ДНСК е извършена проверка на място в строеж „Многофамилна жилищна сграда с магазин, офиси и подземни гаражи и ограда”, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.610.2132 по КККР, УПИ VII-872,873,874, кв. 12Г, местност „Суха река-запад”, район „П.”-СО по плана на [населено място], с административен адрес [населено място], [улица]. В хода на проверката е установено, че е изпълнен масов изкоп до кота приблизително -4.80 м. По границата с УПИ VII-883 и УПИ XI-882 е извършено укрепване на изкопа чрез вертикални набивни пилоти през 1 метър и плътно изпълнена дъсчена обшивка и хоризонтални метални профили. От запад по границата с УПИ VI-871 е изпълнен откос, като не е изпълнено предвиденото по проект пилотно укрепване. От изток по границата с УПИ VIII-875,876,877,878 е изпълнено частично укрепване на изкопа. От север зад временната метална строителна ограда откъм [улица] е установено свличане на земна маса в посока изкопа и е изпълнено временно укрепване с пилоти и дъсчена обшивка с цел спиране свличането на земна маса. Останалият периметър на изпълнения масов изкоп в УПИ VII-872,873,874 не е укрепен.

Проверяващите са установили, че с одобрения на 07.11.2019г. инвестиционен проект по част „Конструктивна”, фаза ТП, чертеж „укрепване на изкопа” е предвидено пилотно укрепване по границите на парцела от всички посоки, като се просветлява

отвор с диаметър 36 см и след достигане на необходимата дълбочина до кота -11.20м се полага 2Т профил Н. 280 с L=11.20 м през 1.00м и се полага бетон за замонолитване на отвора на Н=5.80м до кота дъно изкоп -5.40м. С одобрения проект е предвидено след изливването на пилотите да започне масовия изкоп на етапи. Установено е, че изкопът и укрепването не се изпълняват съгласно одобрения проект. Констатираните обстоятелства са отразени в констативен протокол № С20-1087/27.04.20г., съставен от служители на РДНСК-С..

На 21.05.2020г. е съставен АУАН № С-14/21.05.20г. за нарушение на чл. 137, ал. 3 ЗУТ, във връзка с чл. 163, ал. 2, т. 1, вр. чл. 169, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ, връчен на управителя на [фирма] и подписан без възражения. Срещу АУАН е постъпило възражение в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издаден при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и НП са издадени в предвидената от закона форма и със съдържание, отговарящо на изискванията в чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

СРС законосъобразно е приел, че дружеството има качеството на строител на строежа, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че деянието, за което е наложена имуществена санкция на жалбоподателя, е обявено от закона за наказуемо с административна санкция съгл. чл. 237, ал. 1, т. 15 от ЗУТ, поради което повторни мотиви относно посочените обстоятелства няма да бъдат излагани от касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон. Разпоредбата на чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ предвижда, че строителят носи отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3, както и с правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка.

В НП е констатирано, че е налице одобрен проект, вкл. и по част „Конструктивна”, който не е спазен. Посочено е и какво конкретно от одобрения и приложен по делото проект не е спазено, а именно – не е изпълнено предвиденото по проект пилотно укрепване от запад по границата с УПИ VI-871; изпълнено е само частично укрепване на изкопа от изток по границата с УПИ VIII-875,876,877,878; изпълнено е временно укрепване с пилоти и дъсчена обшивка с цел спиране свличането на земна маса от север откъм [улица]и не е укрепен останалият периметър на изпълнения масов изкоп в УПИ VII-872,873,874.

Като не е изпълнил посоченото в НП пилотно укрепване по границите на парцела от всички посоки, като се просветлява отвор с диаметър 36 см и след достигане на необходимата дълбочина до кота -11.20м се полага 2Т профил Н. 280 с L=11.20 м през 1.00м и се полага бетон за замонолитване на отвора на Н=5.80м до кота дъно изкоп -5.40м., а масовия изкоп да започва на етапи след изливването на пилотите, предвидено

в част „Конструктивна“, фаза ТП, чертеж „укрепване на изкопа“, строителят не е изпълнявал строежа в съответствие с одобрените инвестиционни проекти, засегнало дейността по укрепване на изкопа. При наличните данни отклонението е съществено и е в хипотезата на чл. 154, ал. 2, т. 5 от ЗУТ – при промяна на строителната конструкция и вида на конструктивните елементи и/или вида на натоварванията, с което безспорно са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ и чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, поради което и законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност по чл. 237, ал. 1, т. 15 от ЗУТ.

Не е вярно твърдението на касатора, че не всяко „отклонение/различие“ от одобрения проект е нарушение съгласно ЗУТ. Аргументите, черпени от чл.154, ал.2 и ал.3 и чл.175, ал.1 ЗУТ са относими към законността на строежа по чл.225, ал.2, т.3 ЗУТ, но не и към състава на административно нарушение, предмет на АУАН и НП-неизпълнение на задълженията на строителя по чл.137, ал.3 ЗУТ, вр.чл. 163, ал. 2, т. 1, вр.чл.169, ал.1 и ал.3 – 5 ЗУТ.

Споделят се изводите на въззивна инстанция, че фактическото описание на нарушението в АУАН и НП отговаря на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. В тях са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на нарушението. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушението отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН съгласно чл.42, т.4 ЗАНН и в НП съгласно чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, без несъответствия помежду им.

Възражението на касатора за допуснато от въззивния съд съществено нарушение на процесуалните правила, поради необсъждане на всички наведени с жалбата възражения, е неоснователно. При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че съдът има служебно задължение да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Необсъждането на някои от възраженията на жалбоподателя не представлява нарушение на процесуалните правила, още по-малко би могло да се приеме за съществено процесуално нарушение.

Неоснователно е и оплакването, че в нарушение на разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, в НП не се съдържа преценка относно приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В случая в НП е посочено, че „не е приложима нормата на чл. 28 от ЗАНН“. Самото непосочване на мотивите на органа не води до извод, че налице предпоставките на чл.28 ЗАНН. Релевантното в случая, че не са установени факти и обстоятелства, които да сочат на маловажност на извършеното, т.е. на значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр.чл.143, ал.3 АПК правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено

от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20254648 от 18.11.2020г. по НАХД № 10527/2020г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на Дирекцията за национален строителен контрол сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.